

«Йырым йәшәр әле илемдә»

*Шағир Рәми Ғариповка арналған
әзәби-музыкаль кисә*

*Әзерләне: Кәримова Г.Я., башкорт теле һәм әзәбиәте
укытыусыһы*

*«Йырым йәшәр әле илемдә»
Рәми Ғариповка арналған әзәби музыкаль кисә*

Йыр. «Кәкүк»

- Кеше ғүмере - йәшнәп үткән йәшен, ялт итеп бер балкый бер балкый за һүнә. Ошо кыска ғүмер юлын һәр кеше үзенсә үтә. Берәүзәр был ерзә аз ғына йәшәп тә үззәренәң исемдәрен мәңгеләштереп әлгәрә. Ошондай кешеләрзәң берәһе булды — Рәми Ғарипов, Башкортостандың халык шағиры, Салауат Юлаев премияһы лауреаты.

- Бөгөнгө кисә арзаклы шағирыбыз Р.Ғарипов тормошо һәм ижадына арнала. Залға әзәбиәт, йыр — моң һөйөүселәр, шағир ижадын ихтирам итеүселәр йыйылды.

- Осрашыузы «Йырым йәшәр әле илемдә» тип атанык. Ысынлап та, 60-70 йылдарза үк әзәбиәттә киң танылған, инде 40-50 йыллап ғүмер үтһәлә һәр йәш быуындың һөйөүән яулаған шағир шәхесе, исеме, рухы озон — озақ күнелдәрзә һакланасак, йәшәйәсәк әле.

- Рәми Йәғәфәр улы Ғарипов 1932 йылдың 12 февралендә Башкортостандың Салауат районындағы Аркауылда тыуған. Шағирзың автобиографияһында шундай юлдар бар: «Атайым Ғарипов Йәғәфәр Мөхәмәтрәхим улы районыбыззың беренсе доброволец — коммунистары менән фронтка китте һәм Сталинград янындағы һуғыштарза һәләк булды. Без дүрт бала тороп калдык һәм әсәйебез — һалдат катыны Ғәлмәрийәм Хизбулла кызы беззә бер үзә үстәрзә. һуғыш ваҡытында уны «Салауат районының комбайны» тип йөрөтәләр. 1942 йылда ул ураҡ ваҡытында бер үзә ун һигез гектар ерзәң игенән йыйып алды һәм беззәң район катындарынан тәүге булып хөкүмәт наградаһы менән бүләкләнде».

- Ғәиләлә иң зур бала булған Рәмигә ауырлыктарзың да иң зуры төшә. һуғыш ваҡытында һәм һуғыштан һуңғы йылдарза ул аттар көтә, ололар менән бергә бесән саба, урып — йыйыу эштәрәндә тир түгә, урман йыға, ярһыу Йүрүзән буйлап һал ағыза. Кулы йорт һәм колхоз эштәрәнән, көрәк — һәнәктән бушаған арала китапка тотона, егәрле үсмер бер касан да ваҡытын бушқа үткәрмәй. Шағир һуңғарак күп кенә шиғырзарын үзенәң бала сағына, ата һәм әсәһенә, яратқан йылғаһы Йүрүзәнгә бағышлай.

(«Һөтлөгәндәр» (Хафизова), «Әсәм Кулдары» (Сирина), «Бына минең тыуған ер был...» (Динара))

- Ун дүрт йәшлек Рәми өфөлә 9-сы һанлы интернат мәктәпкәтә укыуын дауам итә. «Бөгөнгө көндә без уны Р.Ғарипов исемендәге гимназия тип йөрөтәбез». Рәми шул сакта үк белемле булыуы менән айырылып тора һәм уға хөрмәт менән бабай тигән псевдоним тағалар.

- 1950 йылда Башкортостан Языусылар союзының тәкдире буйынса Мәскәүгә М.Горький исемендәге Әдәбиәт институтына укырга инә, шунда биш йыл беләм ала. Институтта Р.Ғарипов иҫ киткес катмарлы, көсөргәнешле рухи тормош менән йәшәй. Беренән — беренә кызыклы лекциялар, семинарлар, күренекле шағирларҙың, абруйлы профессорларҙың дәресләре... Ул күп укый, донъяға карашын сарлай, әдәбиәттә үзенә генә хас юлды һайлай...Студент көндөлөктөрөнән шағирҙың шулай ук башкорт халкының тарихына, ижадына ла бик ихтибарлы булыуын күрәһән. Халыҡ йырҙарын, курай моңон ул гелән тойғоланып тыңлар булған.

Курай. Моратшин Ф.

- Мәскәүҙә укыған сағында Рәми үзенә яртыһын, мөхәббәтен, таба. Ул - тегеү фабрикаһында эшләүсә Надя исемен йәш кыҙ. Надежда Васильевна азак Рәмиҙең күмерлек тормош иптәше, балаларының әсәһе була. Мөхәббәт шағирға канаттар куя, йәшәүгә дәрт өстәй, ауырлыҡтарҙы еңергә көс бирә.

- Көндөлөгөндә уның шундай һүҙҙәр бар: «Надя, катыным минең! Күмергә! Бөтә кешеләргә, бөтә донъяға кысҡырғым килә Мин бәхетле! Тәүҙә ауыр буласаҡ. Мин еңел йәшәй белмәйем. Ләкин баш иҫән булһын. Мин эшләргә яратам. Надяны яратам. Юлым еңел түгел. Ләкин ул Надяны күркәтмай.Ул минең яҡын дуһым буласаҡ.»

(«Көтмөгөндә шундай кыҙлар осрай» (Алмаз), «Сәскә йыйғанда» (Азам), «Былай үҙең бик матур за түгел» (Филлос))

- 1955 йыл. Рәми катыны менән өфөгә кайта һәм республика гәзиттәрәндә әдәби хеҙмәткәр булып эшләй. Уның ошо йылдарҙа «Таш сәскә» исемен икенсә китабы сыға.

- һәм бер мөл ул өфөнән үзенә тыуған яктарына — Салауат районына юллана. Бында Р.Ғарипов 5 йылдан артыҡ эшләй: совхозда комсомол ойошмаһы секретары, район гәзите хеҙмәткәре. Бында ул тулы канлы тормош менән йәшәһән: кара танда тороп, басыуларҙан басыуларға һыбай елдәргә, якташтары менән бергә — сәсәүҙә йөкһөҙ төндәр үткәргә, кыскаһы, иғәнсенә һөйөнөстәре һәм көйөнөстәре менән йәшәһән, шуларҙан иһамланып яңы шиғырлар тыуы. Тыуған ер, хеҙмәт, тәбиғәт хақында инә улар.

- Шағир ижадында тәбиғәт тураһындағы шиғырлары бихисап. Тормоштағы һәм тәбиғәттәге һәр хәрәкәттән, һәр бизәктән үзенсә йәм һәм мәғәнә таба, кеше күнелендәге һәм сәскә карашындағы ихласлыҡка, матурлыҡка табынып йәшәй. Бөркөт, көкүк, һандуғас, һабантурғай, болан, аҡ кайын, коралай, йондозлар һәм ай, кояш — былар барыһы ла ябай һәм таныш. Ләкин Рәми Ғарипов шиғырларында уларҙы өп-өр яңы төс

менән балкыта алды. Шағир тәбиғәткә сәнгәттең мәңгә шиңмәс оло сығанағы итеп карай, тәбиғәт канундарына ярашлы эшләргә, ул хазинаны якларға өндәй.

(«*Һабантурғай*» (Динара), «*Кантүш турғайзар*» (Хафизова), «*Көз һағышы*» (Людмила))

- 1964 йылда шағир баш калаға кайта һәм ең һыҙғанып «Совет Башкортостаны» гәзитендә, унан «Башкортостан кызы» журналында эшләүен дауам итә. Тыуған яктары Р.Ғариповка «Һабантурғай йырҙары», «Осоу» исемле китаптарын яҙырға илһамландыра. Был китаптағы уй – тойғолар йәйғор кеүек күп төрлө һәм сағыу. Р.Ғарипов тормош, хезмәт, йәшәү мәғәнәһе, кешенең тормоштағы урыны хақында күп уйлана, фәлсәфәүи шиғырҙар ижад итә.

(«*Бәхет*» (Регина), «*Кеше*» (Ләлә), «*Күркәмлек*» (Гульһаз), «*Юк, намысты данға алмаштырмам*» (Алмаз))

- 60-сы йылдар азағы. 70-се йылдар... Был осорҙа илебезҙә бюрократия киң тамыр йәйә. Партия идеологияһы менән йәмғиәт тормошо һәм хатта сәнгәт тә ағыулана. Ошо торғонлоҡ осоронда Р.Ғарипов һәр төрлө насар күренештәргә - алдауға, ике йөзлөлөккә, яһиллыҡка каршы кыйыу шиғырҙар яза, шуға күрә лә дошмандары, уға яла яғыусылар күп булды. Бигерәк тә түрәләр араһында.

- Тап ошо йылдарҙа милли телдәргә лә мөнәсәбәт кире якка кырка үзгәрә. Шағирҙы туған тел мәсьәләһе борсой, башкорт теленең яҡты киләсәге өсөн ул етәкселәргә һәм уларҙың эйәрсендәренә, партия исеменән күкрәк қағыусы куштанدارға каршы көрәшә. Халыҡ, милләт, тел яҙмышы хақында уйланыу, һыҙланыу уның ижадында үзәк йүнәлешкә әйләнә.

(«*Тел тыузырған халкым...*» (Сирина), «*Иң бөйөк һүз әле әйтелмәгән...*» (Илһөйәр), «*Урал йөрөгө*» (Ләлә), «*Ил тойғоһо*» (Сергей))

Йыр. «Салауат» Моратшин Ф.

- «Туған тел» кеүек тел, ил, халыҡ хақындағы шиғырҙары өсөн Р.Ғариповты милләтселектә ғәйепләйҙәр. Был ғәзелһез ғәйепләү була. Уның әсәһе яғынан өләсәһе рус кызы – Мария Хисбулла тигән башкорт егетенә кейәүгә сыға һәм Мөхлисә булып китә. Катыны Надя – украин кызы. Ул ғүмер буйы Тукайға баш әйеп, Туфан менән дуслашып – хатлашып йәшәй. Хәсән Туфан үзе былай тип яза: «Кәҙерле кустым Рәми, кәңәш кәрәккәндә, таяныс кәрәккәндә, һис тә икеләмәйенсә миңә

таянырға хакың барлығын, Казанда һиңә һәр вақытта туғанлык кулдарын һузыусылар барлығын иштә тот».

-Шағирзың иң яраткан языусылары булып Маяковский, Чехов, Горький, Шолохов кеүек рус әзиптәре була. Ул төрлө милләт шағирзанының әсәрзәрен тәржемә итә һәм башкорт поэзияһында иң күренекле тәржемәсе булып таныла. Рудаки, Ғүмәр Хәйәм, Байрон, Гейне, Пушкин, Лермонтов, Блок, Есенин. Твардовский, Ғамзатов һ.б... Был шиғырзарзың һүззәрен Рәми Ғарипов башкорт уқыусыһына хуш есен, шиғри аһәнен юғалтмайынса еткерә алды.

- Әйе, Рәми Ғариповтың шиғри тәржемәләре – уның ижадының интернациональ рухын тағы ла тулырак асыусы гәжәп бер күренеш ул. Башка халыктарзың хазинаһына Рәми һәр сак оло ихтирам менән караны, үзенә һокланыуын башкалар менән бүләшергә теләп, ошо хазиналарзы башкортса яңғыратырға ашықты.

-
(*“Елкән”* (Гүльһаз), *«Не жалею, не зову не плачу»*(Илһәйәр) *Арһаузар. “Шағир”* (Алина), *“Еңел түтел ерзә шағирзарға”*(Сергей))

- Р.Ғарипов тормошта һиндәйерәк ғаилә башлығы, атай, ир булған? Шағирзың көндәлектәрен, хаттарын, шулай үк шиғырзанын уқыһаң, һескә күңелле, үз ғаиләһен - катынын Надяны, балаларын - Салауатты, Азаматты, Ғөлһараны яраткан тәрән һислә атайзы күрергә мөмкин.

-Шулай за уларзың ғаиләһе күге гел қояшлы ғына булмағандыр. Р.Ғариповтың қыйыу гәзеллек көрәһсәһе булыуын үз иңендә тойған қайһы бер етәкселәр уның иң ауыртқан еренә бақалар-шағирзы бер ергә лә әшкә алдыртмайзар. Үз ғаиләһен яратқан атай һизәр генә қисермәй-ақсаһызлықты, әшһезлекте, катыһының аяуһыз қараштарын... Ауырлықтарға бирешмәйенсә, Р.Ғарипов балаларына матур тәрбиә бирә, уларзы ысын кеше итеп үстерергә тырыша, тик ғүмере генә әз була.

- Қызы Ғөлһара былай ти: «Без атайға, әсәйгә беззә үззәре миқалдарында тәрбиәләгәндәре өсән сикһез рәһмәтлебез. Тап уларзың беззәң атай һәм әсәй булғанына шатбыз. Әгәр без, балалары, һиһәгәлер өлгәшкәнбез икән, бында атайзың һәм әсәйзәң роле зур.»

(*«Бал-бала»* (Сирина), *«Атай алтыһы»* (Филһос), *«Улым Салауатқа»*(Регина), *“Әсәлек”*(Хәфизова))

- Замандаштарыһың иштәлектәре буйынса Р.Ғариповты ябай, кешелекле, ярзамсыл кеше итеп күрәбез. Күптәр уның осрашқан сакта йылмайыуын искә төшәрә. Мөсәллиә Хәйруллина былай ти : Рәми – беззәң үткәһебез йондозо. Ул ябай, тәрән һислә, аз һүзлә, илһамлы,

һөйкөмлө, йомшак кына матур итеп йылмая торған булып күз алдыма килә. Йылмайыуынан эске тойғоһо, изге уйзары нур булып һибелә төслө.

- Рәми Ғарипов - кабатланмас шағир, үзенсәлекле талант ине.

Хезмәт кешенә иғтибар, халык язмышы тураһында уйланыулар, ил-тел хақында хәстәрлек, шиғри һүзгә юғары талап, шиғырҙарҙағы ябайлык һәм күңелдәрҙе арбай торған лирик моң, уй-кисерештәр балкышы һәм тормоштоң үзе кеүек тәбиғилек — Рәми Ғарипов яулаған поэтик бейеклектәр хақында бына ошолар төрлө яклап фекер йөрөтөп була.

Йыр. «Үтте лә китте йәшлегем». Зәйзуллин А.

-Бик әз гүмер йәшәй Р.Ғарипов. 1977 йылдың 20 февралендә, 45 йәше тулғанда, әле ир-аттардың ер һелкетеп донъя көтөр мәлендә, шағирдың йөрөгө шартлап туктай. Уны мосолман зыяратына ерләйҙәр, кәберенә мраморҙан һәйкәл куялар. Әммә шағир үзе үлһә лә, уның уйзары, хистәре сағылған шиғырҙары йәшәй. Тимәк, уның күңеле лә, рухы ла безҙең менән.

-Туймазы педагогия колледжы студенттары Р.Ғарипов шиғриәтен, шәхесен кызыкһынып өйрәнә. Мәсәлән, 4-се курс студенты Моратшина Ләлә шағир ижады буйынса проект өстөндә эшләй. Һеҙҙең иғтибарығыҙға Ләләнең хезмәтенән өзөктө тәкдим итәбез.

(Презентация)

- Халкыбыҙдың яраткан шағиры, халык, ғәзеллек байраксыһы, йөзөн заманының кырыс елдәренә каршы куйып, уның хәстәрҙәрен, өмөт-ышаныстарын, кайғы-фәжиғәләрен үз йөрөгөнә һендереп, илем, теләм, халкым, тип янып-ярһып йәшәгән Рәмиҙең йөрөгө капыл туктағанға байтаҡ йылдар үтеп китте.

- Ә шағирдың халыҡка калдырған бай мираҫы — ялкынлы йырҙарының ауаздары — шиғриәтебез күгендә бөгөн дә күк күкрәгәндәй көслө яңғырай, шағир исеме көндән-көн юғарыраҡ күтәрелә, үлемһезлеккә юл ала...

-Кәҙерле дуҫтар, без Башкортостандың халык шағиры Р.Ғарипов тормошо һәм ижадына байкау яһаныҡ. Ысын кеше, гражданин, халкыбыҙдың тоғро улы безҙең йөрөктәргә оҙаҡ һаҡланыр тип ышанабыҙ.

-Бөгөнгө кисәлә катнашыусы 22,25, 32, 42, 52, 33-сө төркөм студенттарына рәхмәт белдерәбез. Иғтибарығыҙ өсөн зур рәхмәт. Һау булығыҙ!